

Opieka nad rannymi.

Każda walka pociąga za sobą ofiary w ludziach. Oddziały sanitarne wojskowe nie są w stanie po-

urzędowo w trzydziestu trzech państwach, mając wszędzie rozmałą organizację i program działalności.

W niektórych z nich ogranicza się ona wyłącz-

Austriacki „Czerwony Krzyż” rozwinął się wspólnie dzięki zabiegom rządu, instytucji publicznych i osób prywatnych, ofiarność na jego cele, zwłaszcza w obecnych gorących czasach, zwiększa się z dnia

Opieka nad rannymi: Tabor „Czerwonego Krzyża”.

dość swemu zadaniu. Wobec tego, w miarę postępu cywilizacji i kultury powstawały też stowarzyszenia, mające na celu niesienie pomocy rannym na polu walki i opiekę nad rodzinami ich, pozostałymi w domu.

Prym między niemi dźwiz Stowarzyszenie „Czerwonego Krzyża”, nazwane tak od swej oznaki, czerwonego krzyża w białym polu.

Istnienie swe, rozwój i powodzenie zawdzięcza ono postanowieniom prywatnych, wstępnych narad konferencji genewskiej z r. 1863, a następnie konwencji genewskiej z r. 1864. Z biegiem czasu działalność jego rozszerzyła się na cały prawie świat cywilizowany. Dziś Stowarzyszenie istnieje, uznane

nie do niesienia pomocy sanitarnej podczas wojny (Włochy), w innych natomiast ma zadanie daleko szersze, mianowicie udzielanie całej ludności pomocy w wypadkach klęsk ogólnych n. p. nieurodzaju, epidemii, pożaru, wylewów i t. d. (Rosya i Ameryka).

Pod względem organizacji ma Tow. „Czerwonego Krzyża” w niektórych krajach charakter instytucji rządowej funkcjonującej pod bezpośrednią kontrolą władz wojskowych, w innych jest ono mniej lub więcej niezależne od rządu (Anglia).

Centralny międzynarodowy komitet Towarzystwa ma prawo zwracania się do rządów z wnioskami i projektami, wzywania delegatów oddzielnych towarzystw na konferencje i t. d.

na dzień i pozwala na gromadzenie środków, mających na celu niesienie pomocy cierpiącym i nieszczęśliwym.

Pod kierownictwem wybitnych lekarzy ciągną w pole całe zastępy ukwalifikowanych sanitaryuszów i sanitaryuszek, urząda się szpitale polowe, zaopatrzone we wszystkie środki, wskazane przez naukę a mogące służyć do opatrywania i leczenia rannych, ponadto pielęgnuje się rekonwalescentów zdala od pola walki, we własnych lecznicach i budynkach przeznaczonych na ten cel przez państwo, kraj i obywatelstwo.

Z Towarzystwem „Czerwonego Krzyża” idą ręką w rękę oddziały sanitarne wojskowe, oznaczone ta-

Obrazki mobilizacyjne: Szkoła w Przemyślu, jako kwatera dla rezerwistów.